

[Aksel Larsen.]

skal bruges til andre og udemokratiske Formaal.

De mange politiske Attentater i den senere Tid har man heller ikke kunnet opklare. Der er et enkelt Tilfælde, jeg vil have Lov at nævne specielt her, fordi det, der er sket, efter min Mening tyder paa direkte ond Vilje fra Politiets Side. Det var et Indbrud begaaet paa et af vort Partis Kontorer i den Hensigt at stjæle Medlemslister, Kartoteker o. lign. Det traf sig saa heldigt, at jeg kom i Besiddelse af Materiale, der var af en saadan Art, at Politiet ved Benyttelsen af det ikke kunde undgaa at finde frem til en Forbryder. Jeg overleverede dette Materiale til Justitsministeren personlig. Jeg sagde til Ministeren, at nu skulde han passe paa, at Undersøgelsen ikke blev saboteret. Men der er ingen Resultat kommet. Det drejer sig om maskinskrevne Breve, og nu ved vi fra tidligere Kriminal-sager, at selv i København kan Politiet praktisk talt ikke undgaa meget hurtigt at finde frem til den Maskine, som et anonymt maskinskrevet Brev er skrevet paa. I Horsens er der adskillig færre Skrivemaskiner end i København, men Politiet har ikke fundet frem til den paagældende Skrivemaskine, og jeg kan ikke tro andet, end at det maa skyldes daarlig Vilje, ikke, at Politiet ikke er dygtigt nok.

Hvordan ser det ud paa det administrative Domæne, der hedder Forsyninger og Priser? Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har sagt, at Socialdemokraterne lovede ikke Guld og grønne Skove før Valget — det kan man jo diskutere — nej, de lovede kun Ligelighed i Fordelingen, men det kan man desværre ikke skaffe, fordi Rigsdagen ikke har villet give Tilslutning til Begrænsning af Bilkørselen og Indførelse af Mærkerationering for Kød. Maa jeg sige hertil: jeg synes, at man efterhaanden skulde stemme Tonen lidt ned ved denne Agitation med Bilkørselen. Naturligvis er en Del af den Luksus, og den kunde vi godt undvære, men det er meget svært at skille den ud, og hvis man vilde indføre den Begrænsning f. Eks., at der ikke maatte køres i Weekenden eller ikke ud over en bestemt Zone, vilde det i de fleste Tilfælde komme til at gaa ud over de forkerte. I øvrigt tror jeg, det er saadan, at den Procentdel af Benzin, der bruges til Luksuskørsel, er saa ringe, at det ikke kan spille nogen stor nationaløkonomisk Rolle. Men det, Regeringen kunde gøre — og det kunde den have gjort for længst —, er at indføre

en Benzinrationering. Derved kunde der spares Benzin og udenlandsk Valuta. Men jeg er ikke bekendt med, at der foreligger saadanne Planer fra Regeringens Side, eller at disse Planer er strandet paa Modstand fra Rigsdagen. Det kan praktisk lade sig gøre, selv om ogsaa den tidligere Forsyningsminister ulukkeligvis ophævede Benzinrationeringen, og jeg tvivler ikke om, at der er tilstrækkelig dygtige Folk i Handelsministeriet til, at de kan regne en Metode ud.

Hvad Kødrationeringen angaar, er Sagen jo den, at en saadan Rationering kunde vi have gennemført for længe, længe siden. Man har her talt om Chokoladerationeringen. Ja, den har den højtærede Handelsminister gennemført ifølge de Fuldmagter, han havde ved Vareforsyningsloven, uden at spørge Rigsdagen. Han kunde paa samme Tidspunkt eller tidligere have indført Mærkerationering for Kød. Det var oven i Købet et af de faa konkrete Programpunkter i den nuværende Statsministers Valgtale i Fjor Efteraar, at saa snart vi fik Regeringsskifte, skulde vi have Mærkerationering for Kød. Men Forslaget til Mærkerationering for Kød blev først udarbejdet, da man, med Handelsministerens Tilslutning, havde faaet nedsat et andet Vareforsyningsudvalg med større Beføjelser, saadan at man kunde gaa ud og sige: ja, nu har vi Forslaget, men nu kan vi desværre ikke faa det gennemført. Handelsministeren kunde have gennemført det i Fjor, saa havde man ikke behøvet at beklage sig over Modstanden i Aar. I øvrigt vil jeg sige, at det Forslag, der har været forelagt Vareforsyningsudvalget — saa vidt jeg kender til det, jeg sidder jo ikke selv i det, for dansk Demokrati er af en saadan Art, at vi ikke kommer ind i et saadant Udvalg —, er ikke nogen reel Mærkerationering, fordi det undtager Restaurantforbruget fra Mærkerationeringen. Nej, den højtærede Handels- og Forsyningsminister har, det maa man desværre sige, med stor Konsekvens skaaret Forsyningerne, navnlig af Levnedsmidler, ned med den Begrundelse, som vi i hvert Fald har læst i „Social-Demokraten“, at det er nødvendigt at eksportere mest muligt for at kunne importere de Raavarer og Hjelpestoffer, vi har Brug for. Det er ikke et Aar siden, det var den 14. Oktober 1947, at der stod følgende at læse i „Social-Demokraten“:

„Der er i Dag Grund til med Eftertryk at fremhæve, at de Eksportfremstød, der skal betales med Fjernelse af Hjemmemarkedsvare eller Sænkning af Ratio-